

bentis, restringi potuissent per articulum. At verò quia res quaedam *ita latè patent*, ut propter summam sive generalitatem sive latitudinem, quâ unicuique non possunt non innotescere, restrictione non habeant opus, hinc adeò fit, ut præter morem aliorum nominum non æquè latè patentium articulum respuant, ut h. l. Conf. Matth. XXVII. v. 61.

18. Concordiæ Ecclesiasticæ nota propria & quasi formalis ratio.

## CAP. XIII.

Vers. 1.

**E**ρχομαι) pro ἐὰν ἔρχομαι. Germ. eodem modo.

4. Εἰ) pro εἴπερ, licet, quamvis.

4. Ἐξ) per, ratione, respectu. Etenim licet crucifixus sit *respectu infirmitatis*, quæ adjacebat ipsi humanæ naturæ in diebus carnis suæ, attamen vivit per potentiam Dei, quæ erat (& adhuc est) in ipso, ipsum vivificando, imò vivit per virtutem λόγῳ in ipso personaliter habitantis, adeoque ipsius æterni Dei unius cum Patre & Spiritu S. essentiæ.

5. Τί) aliquantulum. Nisi aliquantò imperitiores estis, scil. in cursu fidei vel Christianismi vestri.

7. ὡς) pro φανώμεν, simus i. e. esse videamur.

11. Καί) tum, utique ἀποδοῦν.

## IN EPIST. AD GALATAS.

## CAP. I.

Vers. 1.

**P**aulus Apostolus, non ab hominibus, neque per homines, sed per Jesum Christum &c.) Hieron. ex hoc vers. colligit quatuor genera vocatorum. 1. qui à Deo immediatè vocati. 2. qui per homines mediatè & legitimè vocati. 3. qui ab hominibus quidem sed illegitimè vocati, scil. ex favore populi, vel malis artibus. 4. qui à seipsis vocati, ut falsi Doctores, qui currunt non missi.

R

13. Καθ'